

Пролѣтъта:

Лѣстовичке лекокрила,
Първа между птичи родъ,
Лѣстовичке, птичко мила,
Вѣстникъ си на новъ животъ!

Излиза Щъркътъ. Той е височко момче, което
важно крачи. Спира. Пѣе.

Щъркътъ:

Имамъ царство, имамъ властъ. —
Знаете ли, кой съмъ азъ? —
По комини край рѣкички
Менъ виждали сте ме всички!

Жаби, змии всѣки день
За храна ми служатъ менъ;
По полето се намирамъ,
По блатата често спирамъ!

Лѣстовичката приближава до него. Дружно пѣятъ.

Лѣстовичката и Щъркътъ:

Поздравъ топълъ и сърдеченъ
Носимъ ви отъ югъ далеченъ;
Носиме ви сладъкъ зовъ
За животъ прѣкрасенъ — новъ!

Цѣла зима въ югъ живѣхме,
Тамъ честити ние бѣхме;
Ще намѣримъ въ тазъ страна
Братски приемъ и храна!